AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

259 CLEVELAND, O., WEDNESDAY MORNING, NOVEMBER 4, 1942 LETO XLV. — VOL. XLV.

Guverner Bricker izvoljen za 3. termin

Demokratje so izgubili državo New York prvič po 20 letih

V 20. okraju je bil izvoljen kongresnikom Michael A. Feighan, v 21. Robert Crosser, v 22. Mrs. Frances Bolton. George Bender, republikanec, je premagal kongresnika Younga, demokrata.

Ob času, ko je izšel naš list, niso bile še vse številke na razpolago iz okraja, da bi se moglo vedeti, kdo bo izvoljen v državno zbornico. Sodi se pa, da bo izvoljen senator Boyd in za poslanca Joseph W. Kovach.

Pri včerajšnjih volitvah so republikanci v državi Ohio očitno pometli z demokrati. Sedanji guverner John Bricker je izvoljen z ogromno večino, ki bo znašala približno 340,000 nad demokratom McSweeneyem. Republikanci so najmanj izvolili 16 izmed 23 kongresnikov v državi. Guverner Bricker je prvi republikanski guverner v državi ki je bil izvoljen trikrat zaporedoma.

Republikanski kongresnik George Bender, je očitno premagal demokrata Mrs. M. Younga. Tudi drugotajnik John Sweeney, ki edini demokrat v državni administraciji, je bil najbrže izvoljen.

Velika udeležba republikanskih glasov pri včerajšnjih volitvah bo najbrže imela za posledico, da bodo demokratje izgubili v državi vse od 2 do 7 kongresnikov.

Guverner Bricker je danes javil, da ga izid volitev veseli ter da bo držal besedo, da ne bo novih davkov. Kandidat John McSweeney javil, da se je zelo trudil, a izgubil demokratom zmago. Velika volivna usoda je bila proti demokratom.

Kdo bo guverner Bricker letos neoporečni kandidat za republika Zed. držav, ker bo zveza s to izvolitvijo do ohijske delegacije. Govori se mu bosta senatorji in Burton.

McSweeney je v začetku štetja zaostajal pred Brickerjem v okraju Cuyahoga, toda pozneje dohitel Bricker tudi tukaj za nekaj glasov.

Kdo je zmagal z lahkoto

V 20. kongresnam okraju je lahko zmagal Michael A. Feighan. Nekaj malega glasov izgubila Mrs. Marie Sweeney, sestra kongresnika Martin L. Sweeneya.

V 21. okraju je tudi z lahkotno zmagal sedanji kongresnik Robert Crosser nad Mr. Rogerjem.

Dosedaj vroč boj je bil v 22. okraju med sedanjo kongresnikinjo Frances P. Bolton in med demokratom James Metzenbaumom. Toda močni republikanski glasovi v okraju so pomagali Mrs. Bolton k zmagi z nad 10,000 glasov večine. Mnogo demokratov je volilo Metzenbaumu, ker je ta leta pred štirimi leti poraženega guvernerja Daveya. Brez demokratskih glasov bi Bolton ne bila izvoljena.

Kongresnik-at-large, Stephen Young je zmagal nad Bennettom v okraju Cuyahoga, toda republikanska večina v južnem delu države, ki je solidno za guvernerja Brickerja, je zmagala tudi Benderju do

Nove v legislaturo

Točno, vseh številk iz okraja Cuyahoga nimamo še na razpolago ob času, ko je šel naš list v tisk, toda iz nekaterih polovice precinktov se lahko računa, da bo izvoljen v državni senat William M. Boyd. Tudi Frank E. Bubna ima še priliko priti v urad. Kandidat za državnega poslanca, Slovenec Joseph W. Kovach, je v tem času precej naprej in bo skoro gotovo izvoljen. Toda natančne izide volitev bomo mogli poročati šele jutri.

Sodnijske volitve

Tudi kar se tiče sodnijskih volitev, še ni nič gotovega. Zelo tesna volitev je med sodnikom Ewingom in Dayem. Ob tem času ima Day nekaj večine, toda glasovi iz predmestij niso še šteti.

Tudi boj med sodnikom Orrom in Kovachyem je bil precej hud. Ob tem času ima pa Orr večino, nekaj tisoč glasov.

Davki so propadli

Kar se tiče dodatka k mestnem čarterju, da bo posebna komisija obratovala ulično železnico, je dozdaj amendment naprej. To kažejo številke iz 420 izmed 1,016 precinktov. Toda oba mestna davka v prvih poročilih kažeta, da bosta poražena.

Republikanska zmaga v New Yorku

New York, 3. nov.—Vsa dežela je s pozornostjo pričakovala izida volitev v državi New York, kjer sta kandidirala za guvernerja demokrat Bennett in republikanec Dewey. Dewey je zmagal za več kot pol milijona glasov. Kot se poroča, je bil izvoljen v državi New York ves republikanski državni tiket.

Tako so dobili republikanci prvič po 20 letih v roke državo New York in s tem je postal bivši državni prosekutor in strah raketirjev, Thomas E. Dewey, močan predsedniški kandidat republikanske stranke leta 1944. Boj bo med njim in ohijskim guvernerjem Brickerjem.

Demokrata Benneta je podpiral Jim Farley in predsednik Roosevelt.

Kar je čudno je na to, da je bil ponovno izvoljen kongresnik Hamilton Fish, katerega je vse časopisje napadalo kot privrženca in pomagača nacijev. Fish je priznan kot največji nasprotnik novega deala, pa je zmagal celo v okraju, v katerem voli predsednik Roosevelt, to je v okraju Dutchess.

Republikanci so povsod napredovali

Kot kažejo številke danes zjutraj, so dobili republikanci v poslanski zbornici kongresa najmanj 22 novih sedežev. V tem pa še niso všteti glasovi iz države Ohio, ki bodo dali republikancem morda nadaljnih šest ali sedem glasov. Tudi v senatu bodo dobili republikanci nekaj novih sedežev. Toda večine niso dobili republikanci niti v poslanski, niti v senatni zbornici, dasi ni manjkalo dosti.

Ameriški rušilci so se pomaknili v pozicije in bombardirajo sovražnika

Washington, 3. nov. — Ameriški rušilci so se postavili v pozicije in bombardirajo japonske naprave na otoku Guadalcanal. V istem času pa ameriški bombniki neprestano vsipljejo bombe na sovražnika. Toda kljub vsemu obstreljavanju na sovražnika, pa se mu je posrečilo izkrvati nekaj čet na severnem obrežju otoka.

V noči 1. in 2. novembra so ameriški marini z vso silo napadali japonske pozicije zahodno od letališča Henderson na Guadalcanalu. Marini skušajo potisniti Japonce nazaj na konec otoka. Včeraj je mornariško poveljstvo poročalo, da so potisnili marini Japonce dve milji nazaj. Toda naslednjo noč so Japonci izkrcali nove čete na otoku.

Družina 6 oseb zgorela v hiši

Oil City, Pa. — Vseh 6 članov družine John Huefner je včeraj zgorelo v vasi Fryburg, 15 milj od tukaj. Zgorel je oče, mati, in štirje otroci, v starosti od enega do šest let. Ogenj je povzročila preveč segreta peč.

Biddle je imenovan poslanikom za Jugoslavijo

London. — Anthony J. Drexel Biddle Jr., ki zastopa Zed. države pri vladah v pregnanstvu, je bil imenovan za ameriškega ambasadorja za Jugoslavijo. Včeraj je predložil svojo poverilnico kralju Petru.

ZDAJ BO IMEL DOSTI ČASA ZA SPANJE

San Diego, Cal.—Enoch Plier je ponoči udrl v neko pralnico in poskušal odpreti blagajno. Ker je ni mogel takoj odpreti, se je vlegel pred blagajno na tla, da bi premislil, kako bi se lotil dela. Ko je prišla zjutraj policija, je še spal. Zdaj bo imel dovolj časa za omrežjem, da bo premišljeval, kako se odpira blagajne.

Poroka

V soboto 7. novembra se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ob 10:30 Joseph Avsec, sin Mr. in Mrs. Martin Avsec iz 705 E. 160. St. in Miss Mary Mersnik, hčerka Mrs. Jennie Mersnik iz 659 E. 160. St. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Vse najboljše v novem stanu!

"Farmar" Roosevelt je glasoval

Hyde Park, N. Y. — Predsednik Roosevelt je včeraj glasoval v stari mestni hiši, kjer je volil skoro 40 let. Volivnemu odboru je javil, da je njegov poklic — farmar. Predsednik je vprašal volivni odbor, če je dospela iz Londona glasovnica njegove žene, kamor jo je poslal z avijonom. Toda volivni odbor je odločil, da ni nobeni osebi dovoljeno glasovati, ako se nahaja izven Zed. držav.

Važno za hišne posestnike v 23. vardi, severno od St. Clair Ave.

V četrtek, 5. nov. ob dveh popoldne bo v sobi št. 217, City Hall, javno zaslišanje, katerega sklicuje Zoning Committee od mestne načrtne komisije. V mestni zbornici je namreč predlog, da se spremeni del naselbine v 23. vardi iz industrijskega v komercijalni distrikt. Vsi hišni posestniki od 55. ceste do 82. ceste, severno od St. Clair Ave. so dobili poziv na to javno zaslišanje, da tam ugovarjajo, ako hočejo, proti temu načrtu.

V glavnem bo ta načrt, ako bo odobren, prizadel hišne posestnike v tem, da v bodoče ne bodo smeli popravljati svojih hiš in posestev, razen kakor bo to narekoval mestni načrt zonski odbor.

Lastniki hiš, ki imate jutri popoldne čas, pojdite k temu zaslišanju, ker gre v vašo korist. To je samo oni, ki so dobili tozadevna obvestila. Upamo, da bo tam tudi naš councilman Mr. Kovačič, ki se bo gotovo pognal za korist naselbine.

Ameriški vojaki v Angliji niso volili

London. — Dasi je kongres sprejel predlog, da smejo ameriški vojaki, ki se nahajajo izven teritorija Zed. držav, voliti, pa niso dospele v Anglijo glasovnice. Tako večina ameriških vojakov v Angliji sploh ni vedela, da so bile v torek volitve v Ameriki.

Angleži so napredovali za 16 milj v Egiptu

Kairo, 3. nov. — Angleški tanki so se danes pograbili s tanki generala Rommela v egiptovski puščavi. To je bila največja bitka 11 dnevnega pohoda angleške armade proti zahodu. Tanki so pripravili pot za peboto, ki je prodrla že 16 milj v osiško linijo.

(Reuterjevo poročilo iz Berlina trdi, da so pognali Angleži proti osišču v Egiptu 500 tankov in da se prav zdaj bije največja bitka med tanki, kar se vrše boji v Afriki).

Poveljstvo angleške armade poroča, da se je mnogo sovražnih vojakov vdalo, ko so začeli ameriški in angleški bombniki deževati bombe v njih pozicije.

Angleži so izvabili generala Rommela v boj s tanki. Obkolili so večjo osiško edinico, kateri je poslal Rommel na pomoč tanke. Na to so pa prav čakali Angleži, ki so udarili s svojimi tanki vanje in razvil se je strahovit boj, tank proti tanku, jeklo proti jeklu. Končni izid tega boja še ni znan ob tem času.

Ameriški vojaki bodo dali purane ranjencem

London. — Ameriški vojaki, ki se nahajajo v Angliji, bodo odstopili purane, ki jih bodo dobili za kosilo na Zahvalni dan, angleškim bolnišnicam. Na tisoče funtov puranov pečenke, ki je dospela iz Amerike za ameriško vojaštvo, bo oddane bolnišnicam, da bodo imeli ranjeni angleški vojaki boljše kosilo, dočim se bodo zadovoljili ameriški vojaki z navadnim kosilom.

Vesel dogodek

Pri družini Mr. in Mrs. Al Levec, 1049 E. 71. St. se je zglasila teta štorklja in pustila 6 in pol funta težkega sinčka prvorojenca. Mati in dete se prav dobro počutita v Polyclinic bolnišnici. Čestitamo!

Podružnica št. 3 SMZ

Jutri večer ob 7:30 ima važno sejo podružnica št. 3 SMZ. Seja bo v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vsi člani naj se udeležijo.

Naši vojaki

George Zakrajsek iz 10506 Way Ave. ima zdaj dva sina v armadi. George je odšel 23. oktobra, Joseph pa 3. novembra. Želimo jima srečo in zdrav povratek.

Pvt. Joseph Preseren, Plt. 785 Marine Barracks, Parris Island, South Carolina, pošilja pozdrave vsem prijateljem in znancem. Priporoča se, da se ga spomnijo s kako kartico. Joseph pravi, da se mu vojaški stan prav dopade.

Dne 2. novembra je odšel k vojakom Albert Jančigar, 6604 Schaefer Ave. Lepo se zahvaljuje za darila sorodnikom in prijateljem ter jih pred odhodom vse prav lepo pozdravlja. Vso srečo, Albert in vrni se zdrav!

A. S. Joseph Bregar, sin Mr. in Mrs. Joseph Bregar iz 486 E. 125. St. pride jutri na dopust iz Great Lakes, Ill.

Naslov John Peruska v armadi je: Pvt. John Perusek, Det. Med. Dept. McClosky General Hospital, Temple, Texas.

Za imenik naših fantov-vojakov

Ameriška Domovina bi rada priobčila v letošnji božični številki kolikor mogoče popolen imenik naših fantov, ki služijo pri ameriški bojni sili. Ravno tako tudi imena onih, ki služijo pri obrežni straži, pri trgovski mornarici itd. Tudi imena naših deklet, ki služijo kot vijaške bolničarke, ali pri armadnem pomožnem koru bi radi priobčili.

Zato prosimo vse naše rojake širom Amerike, ki bodo to čitali, ali pa naj opozorijo na to svoje sosede in prijatelje, naj nam pošljejo takoj, ali vsaj do 10. decembra imena vojakov, marinov, mornarjev, letalcev itd.

Na tretji strani, spodaj v vogalu, bomo vsak dan priobčili tozadevni kupon, katerega izpolnite, ter prinesite ali pošljite v naš urad.

Starši, sorodniki ali prijatelji vojaka, naj to store takoj. Drugi, katerih sinovi še niso odšli v službo Strica Sama, pa bodo šli pred izdajo božične številke, naj pošljejo kupon takoj, kakor hitro odide fant v armado ali kamor bo že šel.

Zapišite ime vojaka in priimek, potem pa čekirajte pri kateri edinici da služi, kakor boste videl na kuponu. Njegovega naslova ni potreba, ker se itak vedno menjajo. Pač pa naslov staršev, ali njegov naslov v civilu.

Mi bi radi imeli za božično številko kolikor mogoče popolen imenik vseh slovenskih fantov, ki služijo Strica Sama, ravno tako naših deklet. Prosimo naše rojake, da nam pri tem pomagajo, ker bo to še enkrat prav prišlo. Enkrat pozneje bomo dodali pa imena drugih fantov, ki bodo odšli v armado po božiču. To bi bil en način, da bi dobili imena vseh, vsaj onih, katere doseže naš časopis.

Pomnite, vsakdo lahko pošlje ime, tudi če ni naš naročnik. Naj dobi pri sosedu naš list in naj izreže kupon, pa ga pošlje.

Ako se bodo naši ljudje odzvali, bomo imeli v listu tiskana imena številnih naših fantov, da bomo pokazali, da je dal naš narod lepo število sinov Stricu Samu in s tem pomagal svoji novi domovini.

Važno je, da začnete imena pošiljati ali prinašati v naš urad takoj, da se jih ne bo nazadnje preveč nabralo. Tiskali jih bomo po abecednem redu in sicer vsako bojno edinico posebej, da se bo razvidelo, koliko jih služi v armadi, koliko pri obrežni straži.

Vse to vas ne stane nič, razen morda poštne znamke. Potem boste ta imenik lahko poslali vojakom, ki bodo s ponosom pokazali drugim, da so tudi Slovenci doprinesli svoj delež pri obrambi svoje nove domovine in ne majhen delež.

Upamo, da bo v tem imeniku ime vsakega slovenskega vojaka. Lahko bo, ako vsi storite svoj delež in nam pošljete imena. To bo rekord, na katerega bomo ponosni vsi še dolgo let po tej vojni. Vsaj iz Clevelanda in okolice bi ne smelo manjkati v tem seznamu nobenega imena. Upamo pa, da se bodo oglasili z imeni tudi iz drugih krajev širom Amerike.

Nemci so usmrtili zopet 18 oseb na Češkem

Bern, Švica. — Iz Prage prihaja poročilo, da so nemške oblasti v Pragi usmrtile zadnji teden 18 oseb radi izdajstva. 13 so jih usmrtili 27. oktobra, pet pa na 29. oktobra.

V Angliji je bilo ubitih 49,752 civilistov

London. — Od marca 1941 pa do marca 1942 je bilo ubitih v Angliji 49,752 civilistov. Ubile so jih bombe, porušena poslopja, ali so umrli v požarih. Te številke so mnogo nižje kot eno leto prej.

Vsi delavci v Škodovi tovarni ustreljeni

London. — Reuterjeva časnikarska agencija poroča, da so nemške oblasti ustrelile vse delavce v enem oddelku Škodovih municijskih tovaren na Češkem. Z njimi so bili ustreljeni tudi vsi člani njih družin. Delavce so obdolžili sabotaže proti Nemčiji.

Slike v Collinwoodu

V petek večer priredijo kadetinje društva sv. Helene št. 193 KSKJ predstavo komičnih in drugih zanimivih slik. Predstava bo v stari šoli župnije Marije Vnebovzete. Vsi prijatelji slik so vabljeni. Slike bo kazal Anton Grdina in sicer bo začetek takoj po pobožnosti v cerkvi.

Kupujmo obrambne obveznice in znamke!

Iz raznih naselbin

Buenos Aires, Argentina. — V Cordobi je 12. julija umrl Evarist Marega iz Majnice pri Gorici, ki je bil v Argentini 15 let. Zapustil je ženo in dva otroka. — Dalje je umrl Anton Matelič, star 40 let in doma iz Liveka na Tolminskem. Zapušča ženo in sinčka. — Nadalje je umrl Jožef Orbič, star 33 let in doma iz Sežane na Krasu. Tukaj zapušča brata in sestro, v starem kraju pa starše.

Duluth, Minn. — V Gilbertu je umrl pionir in mestni odbornik Frank Švajgar, star 76 let in doma iz Črnomlja v Beli Krajini. Prva leta v Ameriki je preživel v Towerju. — Rojak John Onič iz Dulutha se je težko poškodoval pri delu v livarni in nahaja se v bolnišnici. — V isti bolnišnici je prestala zdaj že tretjo operacijo Frances Germ iz Gilberta.

Pittsburgh. — Pred dnevi je tukaj umrla Agnes Gorišek, vdova, stara okrog 66 let in lastnica restavracije in hotela. Doma je bila iz Cerkelj.

Zaroka

Mrs. Antonia Vadnal iz 1022 E. 70. St. naznanja, da se je zaročila njena hčerka Ana s Frank Vičičem iz 18604 Chickasaw Ave. Njen sin Anthony se je pa zaročil z Miss Coletto O'Brien iz 1098 Ansel Rd.

30 dnevnica

V četrtek ob pol devetih bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim John Mišmašem. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
JAMES DEBEVEC, Editor
6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628 Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto $6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto $7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta $4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta $2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta $2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto $6.50, pol leta $3.50, četrt leta $2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada $6.50 per year. Cleveland by mail $7.50 per year
U. S. and Canada $3.50 for 6 months. Cleveland by mail $4.00 for 6 months
U. S. and Canada $2.00 for 3 months. Cleveland by mail $2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier $6.50 per year, $3.50 for 6 months, $2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 259 Wed., Nov. 4, 1942

General Mihajlovič je edini priznani poveljnik v Jugoslaviji

Na naš direkten apel na g. ambasadorja dr. Konstantina Fotiča, naj nam pojasni razmerje med partizani in vojsko generala Mihajloviča, smo prejeli od g. poslanika pismo sledeče vsebine:

"Royal Yugoslav Embassy,
Washington, D. C.
29. oktobra 1942.

G. James Debevec,
urednik "Ameriške Domovine"
6117 St. Clair Ave.,
Cleveland, Ohio.

Dragi in spoštovani g. urednik!

V Vašem cenj. listu z dne 27. t. m. sem čital uvodnik, v katerem izražate željo, naj se uradno pojasni vprašanje razmerja med partizani in vojsko generala Mihajloviča v Jugoslaviji. Po vsebini članka sem moral zaključiti, da Vam najbrže ni znana vsebina uradnega komunikeja, ki ga je o tem izdala jugoslovanska vlada v Londonu in ki Vam ga v prigibu pošiljam.

Želeč Vam situacijo pojasniti bolj izčrpno v okvirju podatkov, ki jih imamo, pristavljam sledeče:

General Draža Mihajlovič je jugoslovanski vojni minister in je deležen polnega zaupanja Nj. Vel. kralja Petra II., jugoslovanske vlade in tudi zaveznikov, katerih mišljenje je jasno izraženo v izjavi g. Edena dne 24. septembra t. l., ki se v prevodu glasi:

". . . Redna jugoslovanska vojska se bori s sovražnikom na svojem lastnem ozemlju pod poveljništvom velikega junaka generala Draža Mihajloviča. . ."

V upanju, da sem Vam z gornjim pojasnilom vsaj delno ustregel, Vas iskreno pozdravljam,

Konstantin Fotič,
Ambasador Jugoslavije."

V naslednjem pa prinašamo komunike, ki ga je izdala jugoslovanska vlada, ki ga nam je doposlal g. ambasador Fotič in ki se v slovenščini glasi:

URADNI KOMUNIKE JUGOSLOVANSKE VLADE

"Jugoslovanska vlada v Londonu ima polno zaupanje v vodstvo in lojalnost generala Mihajloviča in njegovih hrabrih borcev. V dokaz tega zaupanja ga je imenovala vrhovnim poveljnikom vseh armadnih sil, ki se bore proti sovražniku na teritoriju Jugoslavije. Vlada ima stalne zveze ž njim. Znano je tudi, da so pred nekaj dnevi general Auchinleck, admiral Harwood in maršal zračne sile Tedder poslali čestitke generalu Mihajloviču.

"General Mihajlovič, ki uživa veliko popularnost med srbskim narodom in v vsej Jugoslaviji, je na čelu dobro organizirane armade, edine tako organizirane, ki sestoji v smislu gerilskega bojevanja izmed 80,000 do 150,000 četnikov, katerim poveljujejo častniki redne jugoslovanske armade. Veliko število teh častnikov je padlo v boju in na predlog generala Mihajloviča so bili odlikovani za hrabrost v boju in njih imena so bila doposlana po brezžičnem brzojavu. "Na drugi strani je pa tudi fakt, da ima na teritoriju okupirane Evrope samo general Mihajlovič pod svojim poveljstvom regularno organizirano armado. Posledica tega je, da se ni čuditi, ako sovražniki Jugoslavije, Nemci in Italijani ter vsi njih sateliti poskušajo vse v svoji moči, da bi uničili generala Mihajloviča in njegovo armado. Nemci so pograbili kot talce njegovo ženo in otroke, obsodili so ga na smrt in obljubili veliko nagrado osebi, ki bi ga ubila.

"S pomočjo svoje močne in dobro organizirane armade zadaje general Mihajlovič velike izgube skupnemu sovražniku. Zadrževal je več kot eno leto okrog 36 osiških divizij v okupirani Jugoslaviji, 17 italijanskih divizij, 7 bolgarskih, 4 nemške, 4 madžarske in 4 divizije regularnih Paveličevih čet, kot 15 bataljnov ustašev.

"Tako nudi general Mihajlovič ogromno uslugo, ne samo svoji domovini Jugoslaviji, ampak tudi vsem zaveznikom in v tem trenutku zlasti še svojim ruskim bratom."

* * *

Komentar uredništva! Z ozirom na gornje podatke, ki nam jih je blagovolil poslati v pojasnilo g. ambasador Fotič, izjavljamo, da tudi mi priznamo za edino postavno bojno silo, ki se bori danes v Jugoslaviji proti osišču, vojsko generala Draže Mihajloviča in smatramo potrebnim, da se vse sile, ki se danes morda bore na svojo lastno pest proti osiškim silam, podvržejo vrhovnemu poveljstvu Draže Mihajloviča. Vsako cepljenje sil v Jugoslaviji je danes nevarno in škodljivo skupnemu naporu.

To svoje mnenje ne bomo spremenili, dokler ima tako mnenje o generalu Draži Mihajloviču jugoslovanska vlada v Londonu, ter ameriška in angleška vlada.

Kar se tiče nas smo s pojasnilom g. ambasadorja Fotiča popolnoma zadovoljni ter se mu tem potom toplo zahvaljujemo za pojasnilo.

BESEDA IZ NARODA

Jugoslovanom v 23. vardi

Da bi se pospešilo prostovoljno vpisavanje naših mladeničev v ameriško mornarico za časa sedanje vojne, je Mr. John E. Lokar, županov tajnik, s pomočjo poročnika ameriške mornarice, katerega ime je Dombey, organiziral v naši slovenski naselbini Slovenian Navy Recruiting Committee.

Namen tega slovenskega odbora je, da bi zainteresiral naše Jugoslovane, ameriške državljane, da bi prostovoljno vstopili v ameriško mornarico, ki jim daje toliko ugodnosti in prilike, da se priuče rokodelstva in drugih profesijonalnih del, katera bodo lahko nadaljevali pozneje v civilnem življenju.

Člani tega slovenskega odbora so ljudje, ki so poznani v naši slovenski naselbini kot voditelji verskega, političnega, trgovskega in bratskega udejstvovanja. V tem odboru so tudi uredniki naših slovenskih časopisov.

Delo tega odbora bo, da bodo potom pisanja v slovenskih listih opozorili naše ljudi na program, ki se bo završil v Slovenskem narodnem domu na večer 11. novembra. Vstop bo prost k temu programu, zato rezervirajte ta večer za predstavo in premične slike ameriške mornarice.

Ako ste danes zainteresirani za delo naše vlade, ki ga izvršuje v tem vojnem stanju, potem boste prav gotovo brez vsakega vprašanja sodelovali s tem odborom. Saj ste vendar za to, da Amerika zmaga in ostane svobodna in demokratična.

S tem boste tudi pokazali, da podpirate patriotično delo tega odbora baš ob času, ko je potrebna skupna kooperacija vseh državljanov v slovenski naselbini.

Končno naj povdarim še to, da bodo člani tega odbora iskreno upoštevali vašo pomoč in sodelovanje. In če vsi gremo na delo, dosegli bomo tako lepe uspehe, da bodo ljudje v slovenski naselbini ponosni na nje.

John M. Novak,
predsednik odbora.

—o—

Praznovanje 30-letnice

Pred tridesetimi leti se je zbralo v gostilniških prostorih sobrata Frank Walanta komaj ducat zavednih mož, kateri so uvidevali potrebo v naselbini ustanoviti društvo, katero naj bi bilo priključeno k Slovenski dobrodelni zvezi. V tistih časih je v naselju te okolice živelo največ rojakov, kateri so prihajali s Krasa in Primorja, zato so novoustanovljenemu društvu dali ime društvo Kras, katero je pri Zvezi dobilo številko 8. Poleg ustanovnika sobrata Frank Walanta še živi ustanovnik John Valenčič. Značilno je dejstvo, da oni, ki se je veliko brigal, da je bilo društvo ustanovljeno, Mr. Jos. Demshar, ni istočasno postal društveni član radi neke tehnične pomote.

Društvo je pričelo poslovati praznih rok, toda z energijo in dobro voljo. Nekaj časa je samo životarilo, toda pozneje, skoro preko noči postalo važna postojanka za Slovensko dobrodelno zvezo. Naš sedanji glavni tajnik John Gornik je bil pri rojstvu tega društva, bodril in podžigal dokler je prišlo po njegovih prepričevalnih besedah v razmah in razvoj.

Krašovci so kaj čudni ljudje. Težko jih je ogreti, toda kadar pa v njih zaplamti ogenj in prepričanje, da gre za dobro stvar, so pa del slovenskega naroda, ki jim ni primere v aktivnosti in požrtvovalnosti. To so z dejstvi dokazali, da so v članstvu daleč presegli ona društva, ki so bila poprej ustanovljena. S ponosom se danes šteje društvo Kras št. 8 SDZ za drugo največje društvo pri Slovenski dobrodelni zvezi. Samo pod tajništvom agilnega in v dno duše poštenega Joško Jerkiča se je društvo dvignilo nad 200 novih članov. Tudi v blagajni ni društvo skromno, če prav denarno rado podpira kulturne in prosvetne ustanove. Poročilo nam pove, da se gibljemo pri enem in polovico tisočaku društvene blagajne. Društvo je kupilo iz blagajne za več stotakov vojnih obveznic ter s tem pokazalo ameriško patriotstvo. Že nad trideset članov društva Kras služi v armadi Strica Sama in bodočnost obeta, da jih bo še več odšlo v armado.

Društvo se teh članov vsako leto spominja z malimi darovi. Tudi letos smo sklenili, da jim za Miklavža pošljemo vsakemu 10 zavojčkov cigaret. Pri društvu res vlada sloga in bratstvo po principu Zvezine načelne izjave.

V nedeljo 8. novembra praznuje društvo trideset-letnico v Slovenskem domu na Holmes Ave. Radi izrednih razmer, velike zaposlenosti je društvo sklenilo, da se v nadomestek popoldanskega prosvetnega programa vrši zvečer ob 7:30 uri ples in prosta zabava. Postreglo se bo z dobrimi okrepčili v jedi in pijači. Vstopnina je samo 40 centov.

Društveni odbor vljudno vabi članstvo Slovenske dobrodelne zveze naj se slavja tridesetletnice polnoštevilno udeleži.

Joško Penko, predsednik.

—o—

Slovo od cvetlic

Hubbard Rd. — Tako sem oni dan vstal potrtega srca, ker sem bil prej pogledal skozi okno in sem na veliko žalost zagledal, da je vse pobeljeno. Vsenaokrog sneg in mraz pa tak, da sem bil nataknil vso obleko nase in šele potem sem si upal ven in seveda sem šel najprej pogledat moje ljube rožice. Če bi bil imel jok kar tako pri rokah, bi se bil gotovo zjokal nad njih žalostni usodi, ki jih je tako nagloma zadela. Oh, da ste le videle, kako žalostno je to zgledalo. Koliko truda sem imel znjimi, da sem jih pripravil v rast in potem so si pa tudi same veliko prizadevale, da so zrastle tako visoko ter pognale tako bujen cvet, s katerim so razveseljevale mene in številne obiskovalke, ki so jih prišle pogledat in katerim sem dajal krasne šopke cvetlic. O, kako bo dolgočasno v zimskih dneh, ko se ne bom imel kje sprehajati in se bo treba držati le pri topli peči.

Iz tega razloga sem tudi jaz svoj "office" preselil v spodnje prostore k furnezu, kjer bo toplomer neprestano kazal krog 70 stopinj in si bom tako nekaj lahko prihranil, ker ne bo treba v ta novi hiši kuriti. Tisto prazno blagajno sem pa kar tam pustil, naj jo le zebe, saj drugega si itak ni zaslužila, ker ni vse poletje sprejela niti enega centa. Vedno sem se tolažil, da bo prišla kaj od tam doli iz St. Clairja in tudi drugi so mi obetali, pa kakor izgleda se je vse nekam pokazilo. Pravijo, da se nekaj vrti in bomo videli, kako se bo zavrtelo. Iz tega razloga bodo pa še bolj dolgočasni zimski dnevi, ker ne bo kje jemat. To je še sreča, da se bo tudi v trgovinah vedno manj dobilo, saj itak ne bom imel denarja, da bi kupoval.

No, najprej so nam ustavili sladkor in sedaj pa še kavo, pa saj je tudi tako prav, ker samega sladkorja itak ne bi mogel jesti, kave brez sladkorja pa tudi ne piti. Ponavadi najraje pijem kaj takega, ki ima "kik" kakor pravimo, saj ima veliko boljši okus kot pa kava brez sladkorja. Čeprav sem precejšen kofetar, pa vseeno rečem, da ga bom pogrešal, kajti kadar sem dobro razpoložen, ga spravim zjutraj ene štiri opoldne en dve ali tri in zvečer pa zopet ene dve precej veliki skodelici pod streho. Pa nikar ne mislite, da ga pijem, o ne, saj tega jaz nkidar delal nisem, ampak vanj nalomim še kruha. Tako vidite, kruh popije kavo in jaz potem pa vse skupaj pojem!

Veste jaz navadno dodam toliko ruha v kavo, da stoji žlica pooknci, ko jo sasadim v skodelico. No, sedaj so pa prišli s to novico na dan, da ga smem povžiti samo po eno skodelico na dan. Skoraj bi rekel, da bi bilo boljše, da bi še tega ne bilo. Kajti, ko bom tisto spravil pod streho, bom pa še za drugo gledal in sline cedil.

Zdi se mi, da ker bomo prikrajšani pri kavi, bo treba dobiti pa kakšno nadomestilo in ker pravijo, da se bo treba vzdrževati tudi mesa in ker kurje meso ni všteto, bom pa kokoško zaklal pa bom imel meso in namesto kave pa župco, potem se bo pa že kako prestalo do konca vojne. Pa kakor izgleda, da vojne ne bo še tako kmalu konec, se mi zdi, da bomo še na marsičem prikrajšani. Bati se je le, da ne bi sledili evropskim narodom predno bo tega konec. Vse nekam tako izgleda, da so tisti zlati časi res minili za nas in tudi za ta rod, ki se sedaj slučajno sprehaja po tej žalostni zemlji.

Za poznejše rodove, ki še pridejo za nami, pa nam ni treba skrbeti, ker oni si bodo že po svoje uredili kakor bodo vedeli in znali, a mi se bomo veselili pa tam, kjer ni muh.

Pa tudi napredujemo tukaj na našem Hubbard Rd. Pri našem sosedu Perparju že vrtajo za plin in upajo, da ga bodo tudi dobili in tudi jaz jim tako želim. Ker John ni "stinži" vem, da mi ga bo dal kakšno vrečo. Se reče, saj tukaj imamo že plin v vseh hišah, a mnenje takih, ki ga imajo dovolj na svojem posestvu, je zakaj bi ga drugim plačeval, če ga imaš pa doma dovolj. Tako pravi tudi John, da hoče imeti svoj plin. Pri Žužkovih tudi napeljavajo vodo s ceste, ker je menda bolj pripravno, kot pa ono, ko dobivajo vodo iz studenca električnim potom. Tudi nova hiša je sedaj dograjena in jo imajo v najemu. Kot je videti se stanovanje v teh naših krajih kaj lahko odda, ker je v teh novih tovarnah zaposlenih precejšnje število ljudi in stanovanje pa je kaj težko dobiti.

Ni pa tudi nič čudnega če v naših krajih primankuje stanovanj, ko so ti kraji šele v zadnjih par letih postali pravo industrijsko mesto, saj že večina naših ljudi dela v tovarnah. Toliko je v teh naših krajih boljše za život, ker je dovolj svežega zraka in pa takega silnega ropota ni kot v velikih mestih. Zato je pa tudi bodočnost teha krajev zagotovljena in vedno več ljudi se bo naseljevalo v te kraje. Posebno pa so naši kraji primerni za male kmetije in obenem pa se lahko tudi dela v tovarni, katerega veseli tako.

Imamo tudi katoliško cerkev in slovenskega duhovnika v osebi Rev. Virantą, ki je prav prijazen napram vsem faranom in zato je pa tudi visoko spoštovan med vsemi. Imamo tudi višjo šolo, kamor pohajajo fantje in dekleta in kjer lahko dobe višjo izobrazbo. Iz tega lahko razvidite, da imamo v teh krajih vse ugodnosti, ki so potrebne. Posebno pa so ti kraji pristopni za Slovence in so tudi že številne slovenske družine tukaj naseljene.

Oni dan so se bili pripeljali k nam Opaškarjevi. Z njimi je bil tudi sin Frank, ki je odvetnik in z njim pa je bila tudi njegova soproga in hčerka. Ker pa se je tukaj pri nas marsikaj preuredilo in olepšalo odkar niso bili tukaj, posebno vzhod se jim je tako dopadel, da kar niso mogli, če so na pravem mestu ali ne. Malo so postali predno so zavili notri. Pripeljali so se na dvorišče in ustavili svoj lepi avto, tedaj pa smo se prav po prijateljsko pozdravili in si stisnili desnice kot stari znanci in prijateli. Z Opaškarjevimi se poznamo še iz Clevelanda, ko sem imel tam na Glass Ave. svojo štacuno in oni so pa živeli na 64. St. in so kaj radi zahajali k nam po svoje življenske potrebščine. Še potem ko so se preselili tja nekam na "hajc" so se še vedno radi ustavljali pri nas in tudi kupovali razne potrebščine pri nas. To so jako prijazni in spoštovani ljudje pa tudi naobraženi. Vidi se, da sta Mr. in Mrs. Opaškar kaj lepo skrbela za svoje otroke, da ima vsak svoj poklic, na katerega je lahko ponosen.

Mr. Opaskar je bil po poklicu stavbinski mojster, Mrs. Opaskar pa dobra in skrbna hišna gospodinja in mati svojim otrokom. Vedno so bili pridni in marljivi, tudi v cerkev radi zahajajo, zato jim je bila pa tudi sreča naklonjena. Seveda so se pa tudi sami potrudili za srečo, kjer se jim je ponujala, če bi bili pa roke držali križem, bi pa ne bilo nič. Razkazal sem jim razne naše zanimivosti. Peljal sem jih bil tudi med moje, tistikrat še lepe, rože. Mrs. Opaškar je rekla, da vse izgleda tako lepo, kar po milijonarsko, le škoda, da Leskovčevi nimajo še enega milijončka, pa bi bila to prava milijonarska rezidenca. Za tako pohvalo sem ji pa natrgal šopek najlepših rož. Hvala Opaškarjevim za tako prijazen obisk in la bi se kaj kmalu zopet oglasili. Lep pozdrav,

Frank Leskovic.

—o—

Ali je treba Slovenskega narodnega kongresa?

Prav sedaj se delajo priprave za Slovenski narodni kongres, ki se ima vršiti dne 5. in 6. decembra v Clevelandu, kjer je največja naselbina ameriških Slovencev.

Sklicatelji tega narodnega tabora — zastopniki in zastopnice vseh naših organizacij, včlanjenih v slovenski sekciji Jugoslovanskega pomožnega odbora — so se v našem tisku obrnili do članstva svojih organizacij in podružnic, nadalje do vseh krožkov, samostojnih društev pa vseh prosvetnih, časnikarskih, tiskovnih, političnih in gospodarskih slovenskih ustanov sploh, naj pošljejo svoje zastopnike in zastopnice — delegate ali delegatinje — na omenjeni slovenski narodni kongres, ki naj bo sijajna manifestacija naše skupne volje in odločne zahteve po pravici, začrta pot našemu skupnemu političnemu gibanju za rešitev slovenskega naroda v stari domovini ter mu izvoli sposobno vodstvo.

Pripravljalni odbor je že zasnoval območje trem referatom ter izbral referente in njihne odbornike, oziroma svetovalce.

Še posebno pismo, ki poziva članstvo, naj si izvoli po enega delegata ali eno delegatinjo v vsakem društvu, je bilo v začetku prejšnjega tedna poslano vsem društvom Slovenske narodne podporne jednote. Vse naše večje osredinjene organizacije so bile pozvane, naj storijo nekaj sličnega vsaka v svojem delokrogu. Vsi naši listi so bili v posebnih pismih povabljeni na iskreno in vzajemno sodelovanje v zadevi Slovenskega narodnega kongresa in našega skupnega političnega gibanja.

Še pred vsem tem pa je bila objavljena izjava, v kateri je podana temeljna zamisel nameravanega vzajemnega političnega delovanja potapljajočemu se slovenskemu ljudstvu onkraj morja v pomoč in rešitev.

Tu se povsem dosledno in naravno vpraša človek takole: Ali je mar treba vseh teh velikanskih prizadevanj in napo-

(Dalje na 3 strani)

Moški radi čitajo kaj od vojakov, ženske pa menda ne, ker to ni njih antverh. Ampak danes imajo na svetu prvo in zadnjo besedo vojaki, zato primanjkuje širajo dostikrat tudi v to kolono. Tako imam vsaj lepo priliko, da včasih sam sebe pobožam s tistimi lepimi spomini, ko smo marš ajnc tolkli na občinske stroške.

Pa tudi ženske niso najbolj hude, če katero zinemo o vojakih, saj vemo, kako so zavijajoči oči za lepim vojakom. Pa ne samo zavijale oči, ampak tudi za fanta ga niso marale, če ni bil vsaj za vzorec poklican v armado.

Pa naj bo to že kakor hoče, danes bom eno povedal od mornarjev, s katerimi smo si zašli nekoliko v žlahti, kar je prišinko tam na žernadi.

Torej nekoč se je zgodilo, da je angleški rušilec butnil v nemško podmornico in zajel vso emško posadko. Angleški kapitan je poklical svoje mornarštvo na krov in jim brez ovinkov rekel: "Fantje, mednarodna postava zahteva, da se vojni vražni častniki lahko svobodno gibljejo na krovu. Da ne bo kake pomote, vas opozarjam, da ne bi kak nemški častnik bil po lastne volje zletel čez krov v morje, ali da se ne bo slučaj, da zaletel v kako vašo trdo pest. Ste me razumeli, fantiči?"

Da so, so rekli fantje. Kapitan pak in menda ja.

Tri dni je šlo vse po sreči, vse je bilo zadovoljno, vsaj na videz. Četrti dan pa kapitan opazi, da ima eden nemških častnikov eno oko popolnoma črno in strašno zatekio. Takoj je vedel, koliko je ura in naskliče svojo hrabro posadko na raportu.

"Kdo izmed vas je udaril Nemca?" je strogo vprašal kapitan.

Iz vrste stopi krepak mornar, salutira in javi:

"Jaz sem ga česnil, ker sem mogel drugače."

"Ali vam nisem ukazal, da se ne smete nemških častnikov dotakniti?"

"Da, gospod kapitan, res ste, ampak prišlo je tako, ni bilo mogoče drugače, kot sem mu eno treščil na polkno."

"Pa povejte, kako je prišlo do tega."

"Vidite, ko sem bil prvi dan, ko smo vzeli Nemce na krov, je pri ograji, je pristopil k meni ta nemški oficir in zaničljivo rekel: 'Vsi Angleži ste osli.' Lahko si mislite, da sem skrbel pest in mu hotel eno prikopati, ko sem se pravočasno spomnil na vaš ukaz.

"Prišel je drugi dan. Bil sem tam pri ograji, ko pristopi zopet k meni prav isti Nemec in mi zabrusi: 'Vaš kapitan je kronan osel!' Razumeli boste, gospod kapitan, da je vse v meni zavrelo in že sem zamahnil, da bi ga česnil, ko sem se pravočasno spomnil na vaš ukaz. Zopet sem se premagal.

"Bilo je tretji večer, ko sem stal pri ograji in gledal po morju, ko pristopi tik k meni oficir, se nasmeje in preko ograje in pljune v morje. Tedaj se pa nisem mogel več premagati, treščil sem ga po nosu, da si bo zapomnil, kdaj je pljunil v naše morje.

MAY:

ZAKLAD V SREBRNEM JEZERU

...ki je zakrilil z rokami.
...esar ne maram! Sami
...držite! In tudi Brzega je-
Morebiti ga bodete še po-
...ali, kadar bo spet kedaj
...teči za življeje! Nisem
...a nevoščljiv."
...so pomrmrali Utahi,
...ar pa je zaškrtal:
...rupeno govoriš —! Pa cvi-
...oš, da se bo slišalo do ne-
...ak ud telesa ti bom pose-
...rezal in tvoja duša bo ko-
...la od tebe, dolge mesece
...ral!"
...o —? Ali se nismo pogo-
...je svoboden tisti, ki zma-
...Zmagal sem, svoboden
...
...se je režal poglavar.
...en še ni zmagal, Old Shat-
...d! Počakaj še nekaj tre-
..., pa bo ležal v prahu pred
...in moledoval, naj mu pu-
...veti. Podaril mu bom živ-
...pa zahteval tvoje! In po-
...moja last!"
...ogočno se je vzravnal
...edal:
...dite vsi z menoj! Pri-
...o se za zadnji, največji
...ilni dvoboj! Veliki, ne-
...ijivi volk se bo kosal z
...ki mu pravijo Old Shat-
...d."

X.

...*atterhand in Veliki volk.*

...karji so vreli za pogla-
... Počasi so stopali belo-
...a njimi. Sami so bili.
...preveč zinil?" je skrbe-
...šal Hobble Frank Old
...handa.
...e! Čisto prav je, da zvejo
... in da si potlačil njihovo
...st!
...osnel sem iz poglavarje-
...ed, da mu res ni zaupati.
...je sicer, da bomo svo-
...e zmagamo, pa zdi se mi,
...e bo držal besede. Četudi
...mo, ne bomo smeli oditi.
... so se za dvoboj, ker so
...pričani, da nas bodo pre-
... Ker niso zmagali, bodo
...i z zahrbtnostjo."
...o pa?"
...im, da nas bodo obdrža-
...lice."
...alce —? Za koga pa bi
...enjali?"
...ve —. Izsilili bodo za-
...je in odškodnino od vlade
...d trampov.
...idni moramo biti! Nismo
...ivljenja."
...peli so na odprt prostor
...tori. Iz kupa težkih ka-
... je molel kol in nanj sta
...itrjena dva lassa. Naoko-
...alo vse, kar je bilo mo-
... ženskih v taboru, vsi bi
...li priča velezanmivega
... med slavnima bojevni-
...
... Shatterhand je pristopil
...iši k poglavarju, ki je že
...ri kolu. Samozavestno je
...l:
...e sta dva jermena. Vsak
...im koncem privezan h ko-
... drugi konec pa bodo pri-
...naju."
...aj?"
... bi kje kateri ne zbežal. In
... pridjal zlobno, "da se ne
... predaleč umakniti napa-
...
...umem! Močen si že do-
...ž pa se bojiš moje gibč-
...rožnosti in naglice. Pa
... dal zvezati, da se ne bom
... svobodno gibati —. Kar
...i me boš imel —.
...aj bo! Vseeno mi je. S
... orožjem se bova borila?"
...k dobi nož v levico in to-
...k v desnico."
...za se smatra za premaga-
...
...rila se bova tako dolgo,
... eden od naju mrtev ali ne-
...en za boj."
...al si je tomahawk in nož,
... upal, da beli v rabi tega
... ni toliko izurjen kakor
... Old Shatterhand je hla-
...edal:

"Dobro! Kar začniva!"

"Poglej prej, kaj premorejo moje mišice!" je dejal poglavar ponosno, stopil h kupu kamenja, ki je bil nagromaden ob kolu, si izbral največjega, ga dvignil nad glavo, ga nekaj časa držal pa ga vrgel nazaj na kup. Silno močen je bil in prav nič ni dvomil, da mu dolgi in prej mršavi ko obilni Old Shatterhand niti od daleč ni kos.

"Uff —! Uff —! Uff —!" so občudovaje vzklikali rdečkarji svojemu poglavarju.

"Močen si!" je priznal tudi Old Shatterhand. "Zato upam, da se boš v dvoboju zanašal le na samega sebe!"

Veliki volk se je nasmejal.

"Se tudi bom! Sam bom opravil s teboj. Saj vidiš, da sem sam! Kdo pa bi mi pomagal?"

"Tvoji bojevniki."

"Moji bojevniki —?" je hlinil.

"Da! Povej mi, zakaj so se oborožili vprav za najin dvoboj, pri prejšnjih dvobojih pa niso imeli orožja na sebi? Zdi se mi, da le niso tako čisto prepričani o tvoji zmagi —."

"Ali nimajo tudi tvoj ljudje orožja?" se je obregnil poglavar in se izognil Old Shatterhandu.

"Oboroženi so, res je. Pa odložili bodo orožje in ga dali spraviti v naš šotor. Če si pošten in pogumen in če se res zanašaš samo na sebe, boš tudi ti naročil svojim ljudem, naj odložijo orožje in ga spravijo v šotore."

Jezno je vzrojil Veliki volk:

"Bi me rad žalil? Nikogar ne potrebujem za pomoč, sam bom zmagal.

Tudi moji ljudje bodo odložili orožje, če ga odložijo tudi tvoji. Enaka pravica za vse!"

"Ne! Ni dovolj, da ga samo odložijo!"

"Zakaj ne?"

"Ker bi lahko koj spet zgrabili za puške, če bi slabo kazalo za tebe.

Prav kakor mi bodete tudi vi spravili orožje v šotore!"

"Dobro!" je jezno odgovoril poglavar. Uvidel je, da se Old Shatterhand le ne da prevariti.

Pač pa se je sam dal speljati na led. Old Shatterhand je namreč čisto namenoma poudaril, da je treba zanesti orožje v šotore, in je svoj namen tudi koj izvršil.

Na poglavarjeve besede je odgovoril:

"Tudi mi bomo spravili orožje v šotore. Le svoj nož bom obdržal za dvoboj, tomahawk pa mi boš dal ti."

"Dobiš ga!"

Old Shatterhand je izročil puški Hobble Franku, tudi Jemmy in Davy sta mu dala svoje orožje. Vmes je dejal lovec Franku po nemško, da ga poglavar ni razumel:

"Ko premagam poglavarja, bomo nemudoma odšli. Pripravi vse! Odnesel boš orožje v šotor, pa ga neopaženo na drugi strani porinil ven. Tam boš pripravil tudi konje za takojšen odhod."

"Se ne vrnem?"

"Ne. Počakaj za šotorom in drži konje za vajeti, da lahko nemudoma zajahamo.

Si vse dobro razumel?"

"Da! Ampak opazili me bodo!"

"Ne bodo te! Gledali bodo dvoboj in se zmenili ne bodo za drugo. Seveda moraš paziti tudi ti!

Torej za šotorom počakaj!"

Hobble Frank je pokimal in odšel z orožjem.

For Victory... Buy U. S. DEFENSE BONDS STAMPS

ALI JE TREBA SLOVENSKEGA NARODNEGA KONGRESA?

(Nadaljevanje s 1 strani)

rov? Ali bi morda ne bilo pametneje za nas, če bi v teh tako usodnih časih cinično gledali, kako se narod, iz katerega izviramo, potaplja, ter pri tem hladnokrvno držali roke križem? Ali je nam sploh treba Slovenskega narodnega kongresa?

Dejstva, da preti slovenskemu ljudstvu v stari domovini narodna smrt, ne more nihče utajiti. Niti ga nikdo ne zanikuje. Vsi smo si edini in vsa naša javnost se strinja v tem, da je narod v Sloveniji zapisan neizogibni narodni smrti, če ne bo nikogar, ki bi ga branil ter se potegnil zanj, ko se bo po tem strašnem klanju in pokončavanju delal mir in določale narodne meje po Evropi in drugod.

Slovenski narod se strnjen in združen kakor še nikoli poprej v polni meri zaveda strašne nevarnosti, ki mu preti zlasti s strani zemlje lačnih Lahov, pa v tem smrtnem strahu kliče vse civilizirane narode na pomoč ter jih roti pri njihnem človečanstvu in prosi, naj povzdignejo svoj glas proti laškim grozodejstvom po lepi slovenski deželi.

Mi smo del civiliziranega naroda — del Združeih držav ameriških — a vrh tega po rojstvu in krvi najbližji nesrečni slovenski domovini in zato v prvi vrsti poklicani, da priskočimo svojim bratom in sestram v njihnem boju za življenje in smrt na pomoč, zlasti pa še, ker vemo, kar prejkone ni znano njim, ker vemo, da poleg njihne skrajne sile še iztezajo laške sile v tej deželi pod krinko hlinjene demokracije in ob "sijaju" grofovskih naslovov svoje dolge prste po slovenskem svetu na strani demokratičnih zaveznikov.

V boju za svobodo in neodvisnost lastnega doma in naroda morajo prenehati vsi politični in verski pomisleki. V njem se morajo strniti vse narodove sile v eno samo moč, v eno samo silno gibanje, če se hoče, da je obramba učinkovita in zmagovita.

S Slovenskim narodnim kongresom se bodo dale povezati vse naše moči v en mogočen glas, ki bo lahko veliko zalegel tam, kjer morejo pomagati našemu slovenskemu ljudstvu v stari domovini ter ga rešiti grozečega narodnega pogina.

Ljudje božji, če je kaj potrebnega v vprašanju naše pomoči za Slovenijo, je to slovenski narodni kongres.

Zvonko A. Novak.

—o—

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

DOVOLJ POKORE

(Povest. — Spisal F. S. Finžgar

IX.

Po golih slemenih Karavank se je pasla lena megla. Nebo je bilo skoro črez in črez oblačno. Le tam na vzhodu, kjer so se nabirali oblaki, kakor razori dolge njive, samo tam je zevala na jutranjem nebu kaka rana, skozi katero je pogledovalo motno jesensko solnce. Od drevja je kapalo, po tleh je bilo vlažno od ponočnega dežja, in skoro porumenela trava je plavala v deževni rosi.

Na Studencu so stali ljudje krog pogorišča. Okajeni in osmojeni zidovi so moleli kakor strahovi pod oblačno nebo. Iz kupov mokrega sena, stelje in slame se je še vedno kadilo. Neprijeten duh je nasičal zrak ter legel dušljivo na prsi, da so bili gasilci in gledalci še bolj pobiti in otožni. Ljudje so še vedno delali in razkopavali tleče in hlode; ženske so donašale vodo, katera se je zmešala s pepelom in ogljem ter umazana odtekala in se cedila po dvorišču. Krog in krog pogorišča so bila osmojena drevesa, ki so molila nage veje kvišku, kakor beraška sirota, ki steza razgaljene ude v mrzli zimi in prosi gorke odeje. Kot drevesa, bili so osmojeni in črni tudi sosedje, ki so gasili. Ogenj je nastal tako nenadoma, da so Strgarjevi komaj utegnili rešiti sebe, in kar je kdo v zaspanosti in strahu vzel in odnesel. Sicer je bilo to tako malenkostno, da lahko rečemo: Strgarju je zgorelo vse — čisto vse: žito, obleka, klaja in živina.

V tem, ko so sosedje in okoličani še v e d n o gasili in vmes ugibali, kako bi bil nastal ogenj, ihtela je Francka na koncu vasi v Križišnikovi hiši ob postelji umirajočega deda. Sosede so klečale krog postelje in molile litanije vseh svetnikov. Cene je s l o n e l ob zglavju in z oljem napojenim mehkim peresom rahlo gladil opečeno dedoobličje. Ves život je bil v mehurjih, iz katerega je solzela sokrvica. Klemena ni bilo spoznati, tako je bil spremenjen.

Ker je ded spal najbližje skdenja, dosegel je ogenj najprej njegovo sobico. Zbudilo ga je prasketanje in pokanje. Planil je iz postelje—ali dim se je že valil v sobo ter ga je omamil, da je padel na tla. Vpil je na pomoč—a tudi glas mu je bil kmalu zadušen—onesvestil se je. Da ni prišel Cene po deda, ko je gorela že vsa hiša, gorela že postelja v dedovi sobi, zgorel bi bil Klemen, da ne bi niti kosti ostale. Cene je nesel gorečega deda iz ognja in ni mu bilo mar, da je v smrtni nevarnosti, ni se menil za vdirajoče se strope, ne za svoje opekline. Prava ljubezen je junaška—vse prenese.

Sosede so izmolile litanije — za časek je vladal molk po sobi. Solzne oči vseh navzočih so gledale na starčka, katerega telo je drgetalo in se vilo v neznanskih bolečinah. Skozi stisnjene ustnice so vreli pridušeni vzdihljaji dedovi, med katere so se pogosto uvrščavali v srce segajoči glasneji klici: "Jezus, Marija!" In zopet je ded obmolknil, kakor bi otrpnel groznih bolečin. Skušal je odpreti otekle oči. Ni mogel. Sosede so znova molile litanije matere božje: "Kraljica mučenikov — prosi za nas." Ded zopet globoko vzdihne, da je soseda, ki je molila prva litanije, obmolknila.

"Cene, ali si tukaj?" vpraša z velikim naporom Klemen.

"Tukaj, seveda! Kaj bi radi oče?"

"Reci mu, da vse odpustim, vse — vse!"

"Komu, oče?"

"Hu, uu — ta ogenj!—Umrl bom —."

"Oče, komu naj rečem?"

"Poljaku — požigalcu —."

Mraz je spreletel vse po kosteh, vsi so se spogledali, usta so začudenja ostala na pol odprta, ženske so sklenile trše roke k molitvi, pritisnile jih na prsi in vzdihale: "Kriste, pomagaj!"

Klemen je začel globoko dihati. Zadnje moči življenja so ginevale, duša se je jela poslavljati od ilnate posode. Sosede so zopet molile litanije — p o t e m pa očenaše za srečno zadnjo uro. "Odpusti nam naše dolge, kakor mi odpuščamo svojim dolžnikom," šumela je skoro v joku zatopljena molitev. Klemen je vzdihnil zadnjič; duša je zbežala iz mučenega telesa — pravična duša pred milostljivo sodbo božjo.

Prižgali so svečo in jo postavili na mizo. Francka je ihtela ob mrtvem dedu, Cene si je nemo obrisal z rokavom oči, ženske so vstale in šle iz hiše, le Križišnikovi so ostali pri mrliču. Po vasi je pa letela kakor električna iskra / Klemenova sodba: "Poljak — požigalec!" Strmeli so ljudje, čudili se; eni so se jezili drugi vzdihovali, eni so verjeli, drugi zanikali. Poljakova Majda je nesla škaf vode na tleče seno, ko zve grede, da je umrl Klemen — in ko zasliši grozno sodbo. Popustila je škaf in bežala proč od pogorišča — črez polje proti domu. Sredi polja se je zgrudila za leskov grm na mahovito grobljo in ihtela in jokala ter vila roke. Mokri mah je pil solze uboge deklice, katera je trepetala in se tresla kot jelšen listič v vetru, vzdihala in jecala: "Oče, oče, kaj ste storili!" — —

Majda je prišla domov bleda in objokana. Mati se je prestrašila. "Majda, kaj ti je? Ti si se prevzdignila pri gašenju. Pojdi in vlezi se. Skuham ti kaj gorkega!"

"Saj nisem bolna, mati. Ah, vi ne veste, naš oče —" Majda je sedla v hiši k peči, zastrla oči s predpasnikom in zopet pričela jokati.

Poljačko je prešinilo nekaj kakor nož skozi srce in misel grenka in bridka kakor smrt je prevzela vso njeno dušo. Ni mogla hitro vprašati hčere, kaj je z očetom.

Skozi priprto okno se je začul klenkajoči glas mrtvaškega zvona.

"Klemenu zvoni, mati! Umrli so, tako so bili ožgani."

Mati je pričela moliti, kakor iz navade. Glas se ji je tresel. "Bog mu daj večni mir in pokoj! — Da je bil na novem domu tako nesrečen!"

"Oh mati, kaj bova začeli; jaz grem, pojdite še vi, proč po svetu — Klemen so rekli, da so naš oče požigalec."

"Sveta pomočnica!" je vskliknila Poljačka — drugega ni mogla. Oklenili sta se hčerka in mati in jokali obupno, da bi se trgalo vsakemu srce, kdor bi bil slišal in videl siroti.

Vrata se odpro in Bolej v umazani in mokri obleki vstopi. Prišel je od pogorišča, kjer je celo noč gasil.

"Zaradi očeta jokata?"

"Bolej pomagaj! Meni je znoreti. Midve greva še danes proč. Ah ljudje bodo s prstom kazali za nami."

"Kje je Matijec?"

"Na slami v skednju leži."

"Kdaj je prišel?"

"Ne vem. Dobila sem ga, ko sem šla po klajo za živino."

"Ne jokajta in nič se ne bojta. Matijec ni zažgal. Gasilci iz mesta so povedali, da so ga dobili blizu mesta čisto pijanega, tedaj ko je gorelo. Torej on ni mogel zažgati. Klemen je govoril v zmedenosti, v smrtnem boju. Le pomirita se!"

Kakor rahel dež na vznojeno zemljo, tako so padale te besede v srce ubogih sirot. Zdanilo se jima je, odleglo je v duši in obsta globoko vzdihnili.

"Videl sem Majdo, kako je bežala; zato sem prišel takoj povedat, da bi se brez vzroka ne žalostili. Torej le mirni bodita. Sedaj ne verjame nobeden več tega, ker imamo zanesljive priče, da Matijec ni mogel biti tedaj na Studencu. Z Bogom! Jaz se moram iti preobleč."

(Dalje prihodnjič.)

—o—

Ta jim bo že pokazal. — Kaprol G e o r g e Franquez, star 24 let, je bil ob priliki japonskega napada na otok Guam pregnan iz svojega doma. Sedaj je postal ameriški državljan in kot ameriški vojak želi iti nazaj, da se maščuje nad Japonci.

Gornja slika nam predstavlja ameriške vojake na vežbah v Angliji. Srednji med vojaki je korporal Hamilton Moody iz Northfield, N. J. ima v rokah metalec ognja, s katerib obdelava močno "sovražnikovo" postojanko. Na desno in levo pa sta dva njegova tovariša s tako zvanimi "Tommy" strojnimi puškami.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

DELO DOBIJO

Steel Improvement & Forge Co.

970 E. 64.

Rough Grinders
Bench Grinders
Forge Helpers
Shear Helpers
Die Polishers
Saw Operators
Inspectors

želi se predznanje, toda se sprejme tudi aplikante, ki bi kvalificirali. Ako so zdaj zaposleni pri vojnem delu, naj se ne priglasijo.

MEZDA OD URE

V p r a š a j t e na Employment Office. (261)

Delo dobi

Sprejme se srednje stara žena ali vdova za hišna opravila. Za ves teden ali samo za nekaj dni v tednu. Pokličite LIberty 9128. (260)

MALI OGLASI

Slikovna predstava

Na Holmes Ave. že dalj časa ni bilo slikovne predstave, zato se je zavzelo društvo kadetinj Sv. Helene. Dan je 6. novembra. Prostor je dvorana v stari šoli. Čas pa po cerkvenemu opravilu v cerkvi.

Za predstavo bodo slike take, da se bodo gledalci prav dobro nasmejali, potem pa tudi nagledali lepih novih barvenih slik, novih porok, krasnih parad in jubilejev. Prijatelji slik naj to priliko vporabijo za kratek čas in društvo pa v razvedrilo. Vrle kadetinje zaslužijo, da jim gremo na roke, posebno še, kadar pri tem sami uživamo prijazno zabavo, sedaj bodo doma itak bolj dolgočasni večeri. Pridite na predstavo domačih slik, ki so najbolj prikladne in pomembne.

A. G.

Sobe v najem

Tri sobe se oddajo v najem. Zglasite se na 6210 Glass Ave. (261)

Peč naprodaj

Proda se peč za gretje, na premog, v dobrem stanju. Vprašajte na 1021 E. 72. St. po 4. uri popoldne. (260)

Lepo stanovanje v najem

Odda se v najem lepo stanovanje, obstoječe iz 5 sob. Vse nanovo predelano. Odrasla slovenska družina ima prednost. Oglasite se na 8501 Rosewood Ave. (260)

Priglasite vojake za božično številko

Ime in priimek .....

Služi pri: U. S. Army ..... Navy ..... Marines .....

Coast Guard ..... Air Corps ..... Merchant Marine.....

Ime in priimek dekleta .....

Služi kot: Nurse ..... WAAC ..... WAVE .....

Ime in naslov staršev ali sorodnikov .....

.....

OPOMBA: Pišite imena razločno. Ni treba pisati vsega vojakovega naslova, ker se njih naslovi vedno spreminjajo. Zaznamujte samo vojaško edinico, pri kateri služi, s tem, da napišete v dotični vrsti besedo "da," ali pa samo čekirajte z navadno navpično črto.

Izrežite ta kupon in ga pošljite takoj ali najkasneje do 10. decembra na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

V. J. KRIŽANOVSKA:

PAJČEVINA

IZ RUŠČINE PREVEDEL IVAN VOUK

— Pridem ob sedmih zjutraj — je rekel zdravnik, ko se je poslavljal od grofa.

Tudi Berenklau je sedel k Jurijevi posteljici.

Otrok je zdaj laže dihal in ni hropel, njegovo posinelo obličje je zopet zadobilo svojo prozorno bledo barvo in polagoma je mrzlična nezavest prešla v miren spanec.

Pretekli sta kaki dve uri.

— Roka je vlažna, — je zašepetal Berenklau, — pa tudi čelo: začel se je potiti, laže diha in globlje. Zdaj upam, da bo živel.

Milica se je uverila o resničnosti teh upapolnih znakov. Oživela je, upanje v rešitev se ji je povrnilo.

— Bog je napravil čudež, — je rekel z nasmehom naslednje jutro zdravnik, ko je pregledal bolnika. — Znatno boljši je in upam, da je iz nevarnosti, če ne bo kakih komplikacij.

Milica mu je hvaležno stisnila roko, toda njeni napeti živci niso prenesli radosti; opotekla se je in izgubila zavest. Odnesli so jo v spalnico; ko pa se je zavedela, se je čutila bolna in tako je oslabela, da je morala teden dni ležati v postelji.

Bili so trenotki, ko se je zdravnik bal, da se ni sama nalezla davice; toda njegova bojazen se ni uresničila in polagoma se je opomogla. Med očetom in sinom se je razvilo ginljivo prijateljsko razmerje. Berenklau se je potrpežljivo igral z njim, pripovedoval mu lepe pravljice ali gugal malega razvajenčka, dokler mu ni zaspal na kolenih. Dete se je silno oklenilo očeta.

Ko je pa Milica vstala s postelje, je rof redkeje prihajal in za malo časa; nič več ni bil jezen nanjo, toda skrbno se je umikal Milici, ki je bila tudi zelo zdržna ter se pripravljala na odhod, kakor hitro bi zdravnik dovolil Juriju na potovanje.

Od Rostislava je prejela pismo, v katerem jo je prosil, naj se kmalu vrne, ji izrazil svoje sožalje in silno obžaloval, da ni mogel biti pri njej za časa otrokove bolezni; prosil jo je, naj mu brzojavno sporoči dan prihoda, da jo pride čakat na postajo.

Na dan odhoda sta se grof in Milica poslednjikrat videla. Berenklau se je prišel poslavljat od sina; deček je prejel od očeta v dar krasne igrače, kakor parnik, polk svinčenih vojakov, železnico in škatlo bonbonov, vendar pa je bil obupan. Jokajoč se je obesil očetu okrog vratu ter ga prosil naj gre z njimi. Grof ga je skušal potolažiti in mu obljubil, da kmalu pride za njimi. Da bi prekinila za Milico in Berenklava težki prizor, je Milica odnesla dečka.

Ko sta bivša zakonca ostala sama, sta molčala. Končno je grof prerušil mučno tišino.

— Dovolite mi, da se poslovim in se vam iz srca zahvalim, da ste mi dovolili videti sina. Upam, da me včasih obvestite o njegovem zdravju.

— Kako morete dvomiti o tem? Za Božič ali poleti pridite sami in pošiljala vam bom Jurija za ves dan.

— Hvala.

Globoko se je poklonil in šel, Milica pa ga je spremila s pogledom in se globoko zamislila.

VI.

Ko se je Milica vrnila domov, se je čutila olajšana. Rostislavova radost, ljubezen in ljubeznivost do nje in otroka ji moratá vrniti duševni mir, ki ga je prerušilo srečanje z nekdanjim možem in težke okoliščine, ki so ju zbližale.

Kromski je opazil ženino nervoznost, toda pripisoval jo je bolezni in zaskrbelo ga je.

— Preveč si trpela, draga,— je nežno pripomnil.

O Berenklavu ni nič vprašal iz obzirnosti. Ljubil je ženo in vedel, kako težko ji je to delo. Milica pa se tudi ni spuščala v podrobnosti in ni povedala možu, kako sta skupno z grofom stregla bolnega sina. Samo Jurij je brbljal, kako ima rad papa Egona in da hoče videti deda.

Ko je prišla Milica domov, je zbrala razne sinove slike od njegovega rojstva dalje ter jih poslala v Krenico. V dolgih urah osamljenosti, ko ni bilo moža doma, je večkrat premišljevala o Berenklavu. Nehote ji je prihajalo v spomin, kako je bil dober, udan in vljuden za časa Jurijeve bolezni. Otrok je bil živa, nerazrušna vez, ki jo je sklepala z grofom, dasi je bilo med njima vse končano.

Večkrat si je Milica strastno zaželela imeti otroka od Rostislava, ne samo zato, da bi postavila ravno tako nerazrušno vez med seboj in sedanjim možem, ampak tudi zato, da bi imela nadomestilo v bodočnosti, ko se bo morala ločiti od Jurija.

Toda to duševno razglasje je zaglušila nevarnost nemirov v mestu. Od vseh strani so prihajale vesti o političnih umorih, kmetskih uporih, o nezaslišanih zlorabah v armadi in mornarici; prevratna propaganda je postajala z vsakim dnem nevarnejša in Bund ni smatral niti za potrebno prikrivati svoje protidržavno delovanje.

Rostislav je skušal z vsemi močmi vzdržati red, strogo je praganjal zlorabe, kraje v gubernijski upravi, a v svojih poročilih ni prikrival resnice ministrstvu ter opozarjal na javne znake bližajočega se prevrata; toda najvišja petrograjska vlada ni nič ukrenila, bila je slepa in gluha ter ga smatrala za "neprijetnega" in "nemirnega" človeka.

V mestu se je raznesel glas, da je prevratno sodišče obsodilo na smrt vicegubernatorja in da so člani Bunda na zborovanju v sinagogi potrdili obsodbo ter z žrebom določili morilca. Pri tem so nekateri govorili, da so smrtno obsodbo utemeljevali s tem, ker ni bil Kromski prizanesljiv z Judi in je oviral podzemeljsko rovarenje njihove protiruske stranke; drugi pa so zatrjevali, da so ga v glavnem sovražili, ker je bil nepodkupljiv, in so mu tudi pravili "bedasti Rus."

Te govorice niso seveda prišle do Milice, toda nagonski je čutila nevarnost in neprestani strah jo je silno vznemirjal.

Ko ni bilo nekoč moža doma, ji je prišlo v roke neko grozilno pismo na Rostislava, v katerem so ga opozorili, da je obsojen na smrt, in da je dan kazni določen; pismo se je zaključilo s celo vrsto obdolžitev in sirovih žalitev. Milico je prevzela smrtna groza.

Mož tisti dan ni obedoval doma, a vrniti bi se moral zvečer; Milica ga je čakala, sedeč v njegovi sobi pri oknu, ter z mrzlično nestrpnostjo gledala na ulico. Te mučne ure so se ji zdele cela večnost.

Kromski se je vrnil pozno in bil je videti truden. Ko je zagledal v svoji sobi potrto in bledo ženo, se je ustrašil, da se ni morda kaj zgodilo ali da je Jurij zbolel. Milica mu je s tresočo se roko prožila pismo.

— Kaj? Ta papirček te je vznemiril? Ali se ne sramuješ svoje strahopetnosti? Odkar sem tu, sem prejel gotovo že tri ducate takih pisem in, kakor vidiš, se vkljub temu počutim dobro in z božjo pomočjo se nadejam še dolgo živeti. Take grožnje zaslužijo samo prezir. . . .

— Ne, — ga je nestrpno prekinila Milica, — jaz ne morem biti mirna, preveč umorov je bilo že izvršenih. Toda jaz nimam več moči, da bi prenašala to stanje: to ni življenje, ampak ječa. Neprestano čutim nad svojo glavo Damoklejev meč in živim v vednem strahu, da te vsak hip ranjenega ali mrtvega prineso. Ne, tega ne morem več prenašati.

Spustila se je na kolena poleg moževega naslanjača in solze so se ji vlile po obrazu.

— Če me ljubiš, Rotja, če hočeš, da živim in ne zblaznim od strahu, pusti to prekleto službo, v kateri te čaka zgolj nevarnost, nehvaležno delo in razočaranje. Ali ne vidiš, da je ves tvoj trud ničev in da ne moreš prav nič pomagati ruski stvari, končno pa ostaneš krivec? Ali si pozabil, da je tvoje življenje, ker si Rus, ceneje od življenja garjevega psa, in da te utegne katerikoli podlež nekaznovano izbrati za tarčo svojemu strelu?

Ginjeni Rostislav jo je objel in odvedel k divanu.

Predraga Milica! Pridi k sebi in umiri se; le poglej, kakšna si postala. Ne morem te videti v takem stanju in vse na svetu napravim, da te zadovoljim.

— Torej podaš ostavko? Za božjo voljo beživa iz tega prekletega kraja. Meni se vedno zdi, da preži smrt nate pri vsakem koraku. Reci, da si bolan, in ne pojdi ven do našega odhoda. Saj imamo dovolj sredstev, da nam ni treba prenašati tega pekla, — je govorila s prosečim glasom Milica in se vsa tresla.

— Prav govoriš. Vidim, da tvoje zdravje ne vzdrži takih razburjenj; ker si mi pa dražja od življenja, pustim službo. Toda ponavljam, vse te grožnje in ta ostudna pisma nimajo nikakega pomena, strah pa ima velike oči. Po pravici povedano, jaz sam sem sit te neskončne borbe s človeško podlostjo, zanikernostjo in očitno nepoštenostjo. Te dneve vložim prošnjo.

— Hočem, da napraviš to jutri.

— No, dobro, dobro, — pa jutri, — se je nasmehnil Rostislav. — Danes smo dvajsetega, a desetega prihodnjega meseca pojdemo v Petrograd. Umiri se vendar! Zdaj moreš šteti dneve do našega končnega odhoda od tu.

— Ah, še dvajset dni muke; v teh dvajsetih dneh Bog sam ve, kaj se vse lahko zgodi, ko je v mestu že znano, da te namerava ubiti. Ne, ne, hočem odpotovati pojutrišnjem, zemlja mi gori pod nogami. Izmisli si kakšen izgovor.

Kromski je močno zardel.

— Ne, to ni mogoče. Nikakor ne postanem podel strahopetec, če sem mogel preživeti tu že tri leta, tedaj utegnem ostati še tri tedne.

(Dalje prihodnjič.)

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY
JOIN THE PAY-ROLL ★ SAVINGS PLAN ★

Brigadni general F. O. D. Hunter, vrhovni poveljnik ameriških čet v Angliji pripenja odlikovanje majorju C. W. McColpin iz Buffalo, N. Y. Te ceremonije so se izvršile v času, ko je bil prideljen ameriški "Eagle Squadron" od RAF k U. S. Air Force.

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. NEŽE, ŠT. 139 C. K. OF OHIO

Predsednica Mary Ivanc, 1165 E. 60. St.; podpredsednica Frances Baraga; tajnica in blagajničarka Jennie M. Yelitz, 1267 E. 169. St.; zapisnikarica Louise Pikš, 1172 E. 71. St.; vratarica Frances Kasunič; nadzornice: Mary Skulv, Anna Godlar, Louise Hrovat; dr. Seliskar, dr. Perme. Seje so vsako tretjo sredo v mesecu.

DRUŠTVO SV. VIDA, ŠT. 25 KSKJ

Predsednik Anton Strniša Sr., podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Joseph J. Nemanich, 1145 E. 74. St.; blagajnik Louis Krajc, za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesečni asesment se začne pobirati ob 1:00 in 25. v mesecu v dvorani zvečer ob šestih. Od 26. pa do konca meseca na domu tajnika od članstva, ki mu ni mogoče plačati poprej. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od $250 do $5,000. Bolniška podpora znaša $7.00 ali $14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in karto in ravna naj se po pravilih Jednote.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Louis Erste, 6205 Whittier Ave.; podpredsednik Andrew Tekavec, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St.; blagajnik Anthony J. Fortuna, zapisnikarica Frances Baraga, nadzorniki: Joseph J. Nemanich, Frank Skerl, Frank Stefe..
Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vljudno prosi, da se redno udeležujejo sej in poročajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DR. PRESV. SRCA JEZUSOVEGA

Predsednik John Levstik, 646 E. 115. St.; podpredsednik Anton Hlapše, 1082 E. 72. St.; tajnik Frank A. Turek, 985 Addison Rd.; blagajnik Andrej Tekavec, 1023 E. 72. Pl.; zapisnikar Matija Oblak, 1235 E. 60. St., nadzorniki John Primc, John Ježek in Matija Oblak, Zastopnika za klub društev fare sv. Vida: Andrej Tekavc in John Prebil, vratar Matevž Debevc. Društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v SND ob eni popoldne v dvorani št. 3, staro poslopje. V društvo se sprejema člane od 16. do 45. leta.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 7702 Lockyear Ave.; podpredsednik Jernej Krašovec, tajnik Frank Bavec, 1097 E. 66th St.; blagajnik John J. Leskovec, 13716 Darley Ave. Nadzorni odbor: John Lokar, John Sterle, Charles Koman. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 4, staro poslopje. Društvo sprejema nove člane od 16. do 45. leta s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Društvo plačuje $200 smrtnine in $7.00 na teden bolniške podpore. Asesment je $1.00 mesečno. Za sprejem ali pregled novih članov so vsi slovenski zdravniki. Za nadaljne informacije se obrnite na društvene zastopnike.

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV. ŠT. 138. C. K. of OHIO

Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat st., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave.; zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Joseph Hrovat, 6731 Edna Ave.; blagajnik Frank Turek. Nadzorniki: Geo. Turek, Joseph Kostanjšek, Joseph Pajk. Vratar Anton Gregorač. Društvo zboruje vsak tretji pondeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

SLOVENSKO ŽENSKO PODPORNO DRUŠTVO SRCA MARIJE (staro)

Predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., telefon EN 0729; blagajničarka Louise Pikš, finančna tajnica Mary Bradač, odbornice: Mary Skulj, Anna Erbežnik, nadzornice: Genovefa Zupan, Jennie Brodnik, Agnes Udovich, redditeljica Frances Kasunič, bolniška nadzornica Louise Pikš, zastopnica za skupna društva fare sv. Vida: Mary Pristov, Mary Tekavec; za klub društev SND in konferenco SND Mary Stanonik; društveni zdravniki: dr. Sellškar st., dr. Sellškar ml., dr. Perme, dr. Oman, dr. Perko, dr. Opaškar. Društvo zboruje v stari šoli sv. Vida vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne. Članice se sprejemajo v društvo do 40. leta.

DRUŠTVO DVOR BARAGA, ŠT. 1317 REDA KATOLIŠKIH BORŠTNARJEV

Za leto, ki se začne z oktobrom, 1942, je društvo izvolilo sledeče uradnike: Duhovni vodja Msgr. B. J. Ponikvar fare sv. Vida; nadborštnar Frank Perme Sr., podborštnar Anton Hlabše, bivši borštnar Joseph Krizman, finančni tajnik Charles Baznik, 1580 E. 133. St.; blagajnik Edward Baznik, tajnik-zapisnikar Matt Baznik, nadzorniki: Lawrence Zupančič, Frank Skerl, Ivan Zupan; sprevoditelja Louis Erste, Frank Znidaršič, govornik Ivan Zupan, delegati k Advisory Chapter John Hocevar, Frank Znidaršič, Ludwig Marolt, Charles Baznik. Skrbnik pri pogrebih Anton Hlabše, 1082 E. 72. St. Tel. EN 4895.

Društvo zboruje vsak tretji petek v mesecu ob 7:30 zvečer v stari šoli sv. Vida.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da smo izgubili preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga in očeta

John Mismas

ki je po dolgi bolezni previden s svetimi zakramenti izdihnil svojo blago dušo in mirno za vedno zaspal dne 3. oktobra, 1942.

Doma je bil iz vasi Lazna, fara Hinje.

Po opravljeni pogrebni sveti maši v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku dne 6. oktobra, 1942. na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prav prisrčno zahvaliti Monsignorju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za obiske in tolažbo v bolezni, za podeljene svete zakramente in za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Andrew Andreyu in Rev. Max Sodji za obiske v bolezni, kakor tudi Rev. Louis Bazniku in Rev. Max Sodji, ki sta ga prišla pokropit.

Prisrčno se zahvaljujemo Mr. John Renko, Mrs. Stephie Arko in Mr. John Pecnik, ki so ga obiskovali v bolezni in nam bili v pomoč v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih, kakor tudi vsem drugim, ki so nam kaj dobrega storili v tem bridkem času.

Enako tudi lepa hvala vsem, ki so prišli pokojnega pokropit, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba.

Prav prisrčno zahvalo želimo izreči vsem, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi venci, kakor tudi vsem, ki so naročili svete maše, ki se bodo brale za dušo pokojnega ter vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Iskrena zahvala naj velja članom društva Presvetega Srca Jezusovega, samostojno, ki so se udeležili svete maše in pogreba, posebno pa nosilcem krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

Našo prisrčno zahvalo naj sprejme pogrebni zavod Zakrajsek Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za lepo urejen pogreb.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče, Bog Te je odpoklical in moral si nas zapustiti. V globoki žalosti pošiljamo prošnje k Bogu, da naj Ti bo pravičen sodnik in naj Ti podeli večni mir v zasluženem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoči ostali:

MARY MISMAS, soproga.
FRANK, JOHN, ALEXANDER, sinovi.
MARY, poročena Jerkič; ANNA, poročena Jenko; VERA, poročena Barske, in ALICE MISMAS, hčere. Vnuki in vnukinje, zetje in sinahe.
Zapušča tukaj tudi žalujoče sestre Rose Udovic in Margaret Petrič.

Cleveland, O., 4. novembra, 1942.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPREJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

★ ★ ★

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO . . . POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena in stane samo: $ 2.00
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.